

kraljev zdravnik, ki je brž uvidel resno nevarnost, je svetoval, naj podelijo bolniku svetotajstva za umirajoče. Duhovniki, ki so bili zbrani okrog kralja, so mu podelili poslednje olje, obhajati ga niso mogli radi bruhanja. Popolnoma vdan v božjo voljo je kralj prenesel svojo bolezen. Dne 6. novembra 1836 ob dveh popolnoči že ni bil več med živimi. Izdihnil

odra so gorele luči, okrašene s francoskimi grbi. Kraljevi služabniki, posvetni in redovni duhovniki so stražili vse dni ob njegovi krsti in molili za mir in pokoj njegove duše. Zvečer so bile v stolnici slovesne večernice-zadušnice.

Enajstega novembra je dvignil goriški knezonadškof in metropolit ilirski, Franc. Ks. Luschin, ob

ALHOV GRAD „GRADINA“ NAD ILIRSKO BISTRICO

FOT. R. BADIURA

je v Gospodu v krogu svoje družine, svojih zvestih prijateljev in služabnikov, ki ga niso zapustili v nesreči in prognanstvu.

Govorilo se je, da si je kralj nakopal koliko, ko je jedel ribe, in da se je vrhtega prehladil na svoj imendan, ki je bil res mrzel; zdravniki pa so se izrazili, da je umrl Karol za kolero. Res je ta strašna in grozna šiba tepla tiste dni bedno človeštvo, kopičila revščino in rodila obup; pobrala je dvajsetino prebivalcev v Vidmu, Trstu in goriški okolici po mnogih vaseh; res je bilo videti vsenakoli tugo in žalost, slišati jok in stok, a Gorici je ta huda šiba čudežno prizanesla. Če je Karol X. vsled kolere umrl, je bil on v Gorici edini.

Kraljevo truplo so mazili na mrtvaškem odru v dvorani zraven sobe, v kateri je umrl. Okrog

asistenci metropolitanskega kapiteljna in druge mestne duhovščine truplo pokojnega kralja. Reveži z gorečimi svečami so otvorili izprevod, za njimi je šel oddelek mestnega vojaštva, ki mu je sledila uniformirana mestna godba, posvetna in redovna duhovščina; knezonadškof je v pontifikalni opravi sledil kapiteljnu tik pred mrtvaškim vozom, ki ga je peljalo šest črno odetih konj; vrhu voza pa je stala krona. Ob vozu so stopali v dveh vrstah kraljevi lakaji in služabniki, v rokah prižgane sveče, okrašene z znaki francoske kraljeve rodbine. — Za vozom sta stopala v dolgih, črnih plaščih grof Marnes, pokojnikov prvorojeni sin, in grof Chambord, šestnajstletni pokojnikov vnuk; njima so sledili: vojvoda Blacas, grof Bouilliè, grof O'Hegerthy, grof Montbel, marquis Clermont-Tonnerre; za temi vsa nasebina Fran-